ARXIUS DE L'ALT EMPORDÀ

Arxivae

El document del mes de juliol de 2015

Fer de l'Alt Empordà un petit Japó

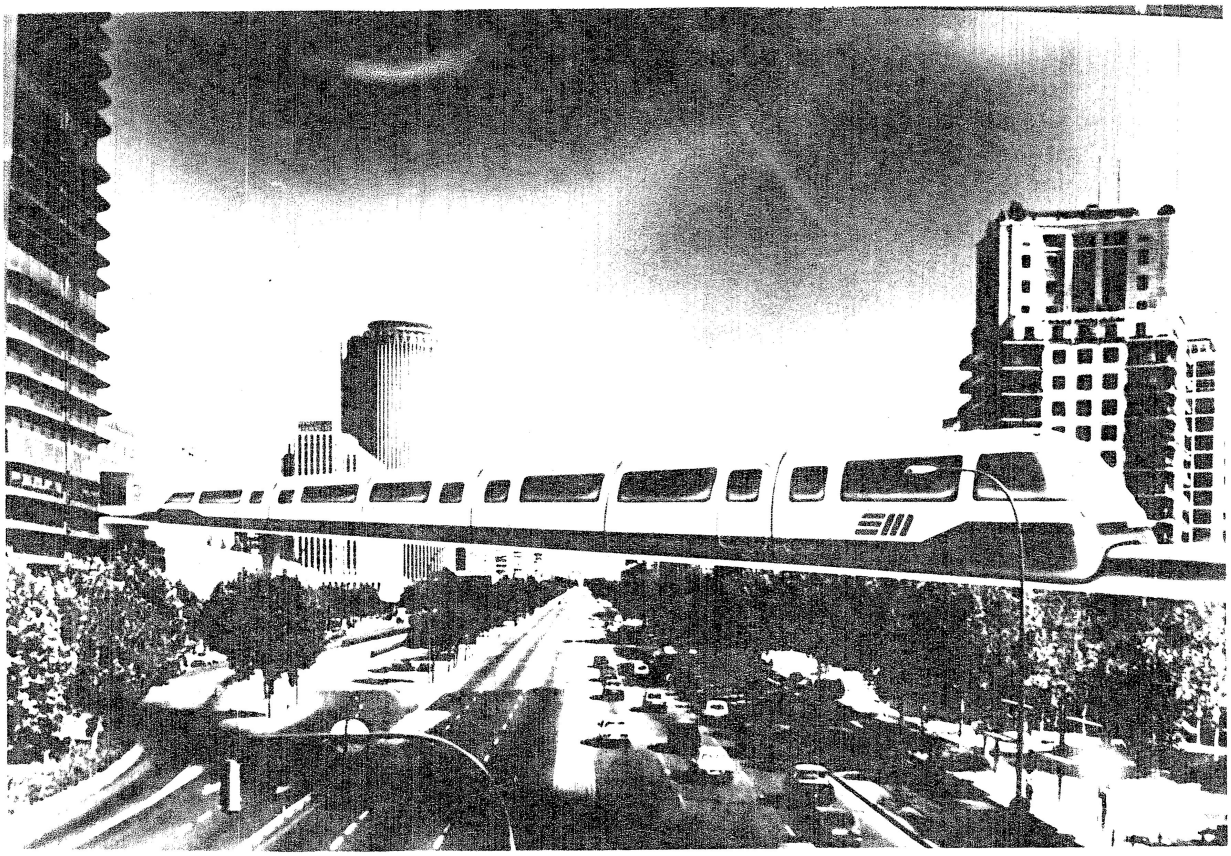

Dades arxivístiques del document

CAT AMR 1.1. Fons Ajuntament de Roses, L127 U03 *Ferrocarril. Estudis*, 30 d'agost de 1986, castellà.

Història arxivística

La documentació que conforma el present projecte sempre ha estat a l'oficina tècnica de l'Ajuntament de Roses, fins que es transferí a l'Arxiu Municipal de Roses. Aquesta documentació no rebé cap tipus de tramitació administrativa.

Contingut

El projecte de tren monovia que l'olotí Pere Solà Amargant, antic treballador del Carrilet d'Olot i històric defensor d'aquest tipus de ferrocarril, presentà a l'Ajuntament de Roses per a la seva adhesió, precisava les seves característiques tècniques, en destacava els

avantatges que oferia enfront els camins de ferrro tradicionals i assenyalava els avenços tecnològics que suposava. L'empresa promotora, Eurotren Monoviga SA, fundada a Madrid l'any 1980, tenia per objecte la innovació de la enginyeria del transport ferroviari a partir de les invencions de l'enginyer Julio Pinto Silva. El projecte combinava hàbilment els aspectes tecnològics del tren monovia amb els comercials. Insistia sobretot en les innovacions que incorporava el tren i en els objectius econòmics, de segurietat, estètics i ecològics que es pretenien aconseguir.

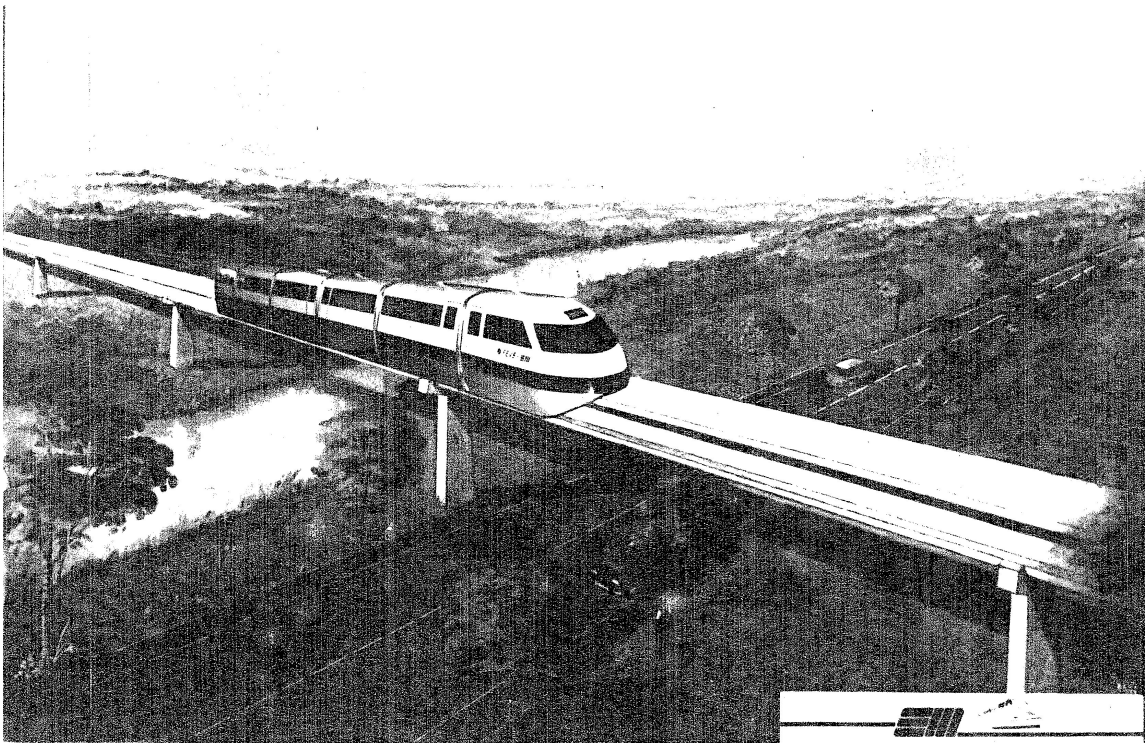

Figuració virtual de l'aspecte del rail monovia

Context

Comunicar eficaçment i ràpidament els principals nuclis de població comarcal ha estat, de fa dècades, una prioritat. Ja fos per ferrocarril, ja fos per carretera, el creixement i la prosperitat econòmiques de les nacions ha passat inexorablement per garantir un sistema de comunicacions modern. Des d'aquesta perspectiva, la proposta de construir un eurotren monoviga, a semblança dels ultramoderns trens japonesos, que enllacés les poblacions costaneres gironines i altempordaneses (L'Escala, Sant Pere Pescador, Castelló d'Empúries, Roses, Cadaqués, Port de la Selva, Llançà, Colera i Portbou) recuperava una vella aspiració. La Diputació de Girona, en un ja llunyà 1912, també pretengué de relligar tot el front litoral gironí, des de Blanes fins a Vilajuïga, amb un ferrocarril. En ambdós casos les iniciatives no passaren de projectes més o menys engrescadors.

Tanmateix, un prototipus de l'Eurotren monoviga va ser provat de manera experimental al polígon de Sant Pablo de Sevilla, en el marc dels estudis de viabilitat que impulsava l'empresa pública Ferrocarriles de Vía Estrecha (FEVE), sobre una via de 2'4 quilòmetres de distància. Amb tot, però, l'invent de Julio Pinto Silva no va ser explotat comercialment. L'Alt Empordà, doncs, es quedava sense la “vuitena meravella” tecnològica i s'ha hagut de continuar emmirallant amb el tren bala japonès.

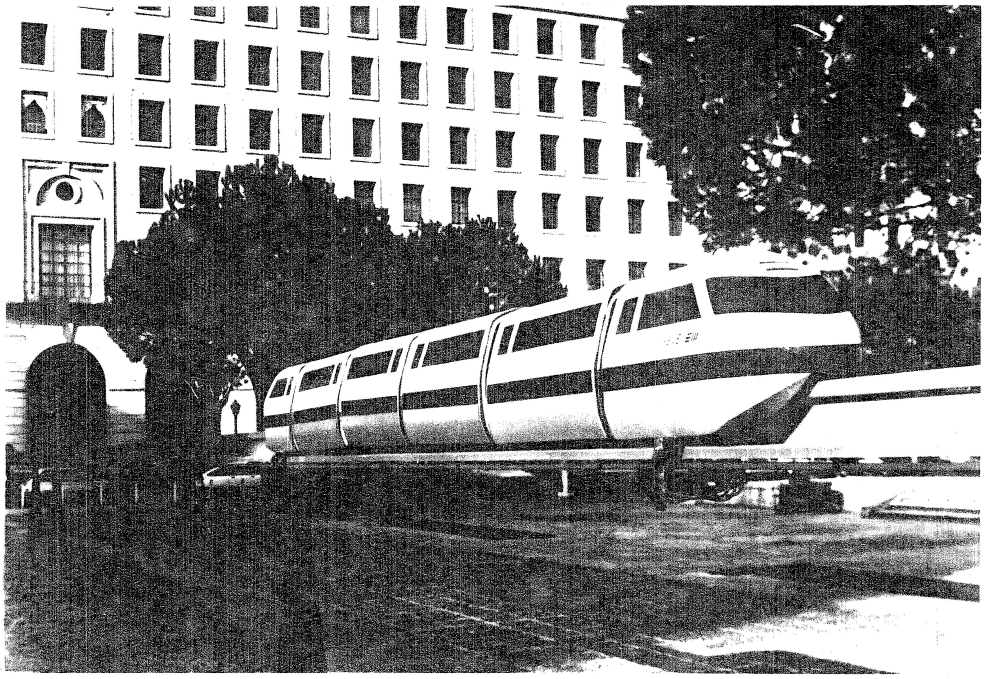

L'eurotren monovia en un entorn urbà

Més info
https://www.youtube.com/watch?v=K69mUMLiUS4